

POSUDEK

diplovové práce Jany Vagaské „Práva dítěte v působnosti orgánu sociálně právní ochrany dítěte.“

Předložená diplomová práce obsahuje 49 výkladových stran. Seznam použité odborné literatury je připojen. Práce obsahuje devět kapitol, autorka v úvodu uvádí, že postupuje od obecných úvah k výkladu konkrétní úpravy. Do obecného úvodu zařadila autorka také výklad o základních mezinárodních dokumentech, které upravují dětská práva.

Ve třetí kapitole se autorka zabývá především výkladem pojmu „ohrožené dítě“, přičemž zvláštní pozornost věnuje dětem zanedbávaným, zneužívaným a týraným. Tu bych připomněla autorce, že např. na str. 16 se mohla zmínit o syndromu CAN, kterým se označují různé objektivní znaky týrání (fyzického) dětí; umožňuje lépe diagnostikovat ubližování dítěti. To je významné i pro práci sociálního pracovníka.

Pokud jde o systematické zařazení výkladu o právním postavení dítěte připomínám, že by patřil spíše jako úvod do kapitoly 4. Výklad podaný v této kapitole je standardní, spíše popisný.

Ke str. 18 „Faktické omezení rodičovské zodpovědnosti“. Tento výklad podaný autorkou považuji za mylný. Zde přece vůbec nejde o omezení práv. Snad lze mluvit jen o tom, že konkrétní úkony vykonává za rodiče někdo jiný. Uvedené příklady jsou různorodé – např. příklad o automobilové nehodě matky... by pravděpodobně vedl k tomu, že SPO by navrhl předběžné opatření.

Dále nevím, proč autorka nazývá „faktickým opatřením“ svěření dítěte do výchovy jiné fyzické osoby... str. 19.

Pokud jde o výklad ústavní výchovy – různých typů, vytýkám autorce, že v textu vůbec neuvádí příslušné právní normy.

Na str. 24 autorka uvádí, že „systém ústavní výchovy je starý 30 let ...“ Co tím autorka míní, není zcela jasné. Kojenecké ústavy např. mají u nás dlouholetou tradici (např. Kojenecký ústav v Olomouci již 75 let).

Ještě bych ráda upozornila na to, že cca. polovina dětí umístěných v kojeneckých ústavech se vrací během roku do vlastní rodiny, další jsou osvojeni – do dalšího ústavu

postupuje jen menší počet. Dětské domovy naplňují spíše děti starší – ze sociálně slabých rodin, asociálních rodičů apod.

Další např. povinnostmi OSPOD je výkon poručenství a opatrovnictví, jímž se autorka též zabývá. Pokud jde o majetkového opatrovníka, mohl by být výkon této funkce v případě značného majetku nezletilého ovšem složitější.

Autorka se podrobně zabývá činností OSPOD v souvislosti s náhradní péčí o dítě – konkrétně osvojením a pěstounskou péčí.

Dále pak autorka píše o působnosti OSPOD na dalších secích ochrany dětí v oblasti trestního práva a dalších.

Z předložené práce vyplývá především autorčino zaujetí legislativou a jejím současným vývojem. Pokud jde o hlubší teoretické problémy právní problematiky, autorka je příliš neřeší. Gramatické chyby, které práce obsahuje, jsou zřejmě způsobeny tím, že autorka není Češka.

Přes uvedené připomínky doporučuji práci jako způsobilou k ústní obhajobě. Autorka necht' odpoví na připomínky uvedené v posudku.

Předběžné hodnocení: dobře

V Praze dne 4. května 2006

Doc. Dr. Senta Radvanová,
konzultant diplomové práce